

ugyan a zsidó hagyományhoz, de azt, amit „örömhírnék” nevezett, még ennél a hagyománynál is fontosabbnak tartotta, példája mégis hatás nélkül maradt az egyház életében. Csupán egy kisebbség hangsúlyozza évszázadok óta, hogy Ecclesia semper reformanda est, hogy az egyház folyton megújulásra szorul. Ennek a megújulásnak feltétele, hogy tudatosuljon bennünk, milyen nagy szabadsággal „kezelte” az egyház, kezdetől fogva, a Jézustól származó hagyományt. - De milyen irányban keressük az egyház megújulását?

A 4. kérdésünk: Milyen egyház felel meg Jézus akaratának? - Ő erre vonatkozóan nem osztott utasításokat, hanem csupán azt akarta, hogy továbbadják örömhírét. A Jézushoz való hűség ezért meghatározza ugyan az egyház célját, de nem határozza meg konkrét megjelenési formáját. Az egyház kialakítása emberek műve - pontosabban mondva az emberekben ható szent Lélek műve.

Ha megvizsgáljuk, hogyan hatott ez a szent Lélek a Jézus utáni időben, igazat kell adnunk Pál apostolnak, aki megállapította: „Ahol az Úr lelke, ott szabadság van” (2 Kor 3,17). Erre a Lélekre hivatkozott Pál még az addigi egyház vezetőivel szemben is, amikor szakított a zsidó hagyománnyal. A keresztények szabadságáért küzdve ő volt az egyház első és radikális megújítója. Aki a Szentírásban keresi, mennyi megújulást várhat el egyházától, ne felejtse szent Pálra gondolni, meg arra, hogy milyen szabadsággal kezelték az evangélisták Jézus szavait. Ha az ősegyház szent Pálnak meg az evangélistáknak szabadságát a szent Léleknek tulajdonította, ennek a ténynek korunk számára is van jelentősége!

Ha a mai egyház a szent Lélektől várja megújulását, számíthatnia kell arra, hogy a szabadság lelkével van dolga! Az Újszövetség egyes írásainak összehasonlítása is mutatja, hogy még a teológiai gondolkodás terén is nagyobb szabadsága lenne az egyháznak, mint azt ma gondoljuk. Ma általában a hagyományos gondolkodás szentségét hangsúlyozzák, de a hagyománynak nincs más jogosultsága, mint az egyház céljánakszolgálata.

Ennek konkrét következménye: mihelyt valamely egyházi hagyomány nem képes elevenen továbbadni Jézus üzenetét, rögtön kérdésessé válik létjogosultsága, és arra van utalva, hogy Jézus forrásából merítve sürgősen megújítsák, hiszen régi tömlők nem felelnek meg Jézus örökké új borának! Aki a hagyomány változhatatlanságát hangsúlyozza, az még nem vette észre, hogy ez a hagyomány az évszázadok során folytonosan változott. A Jézus akarata szerinti egyház tehát nem saját hagyományának, jogrendszerének és dogmáinak szolgál, hanem mindezt alárendeli Jézus szívügyének, hogy minden ember el tudja fogadni Isten szeretetét.

VALÓ ZÉNÓ

SODRÁSBAN

- BULÁNYI GYÖRGY ARANYMISÉJÉRE -

Életed köntösét a sors bőven kiszabta,
bár, nekem úgy tűnik, most valahol szorít.
Kezedbe az Isten az Ő lámpását adta,
szemedben a lámpafénye mégis hunyorít.

Amióta ismerlek, ősz fejjel százszor,
elénekelted már a szeretet dalát,
s nem csüggedtél akkor sem, ha százszor
szólítottad megtérésre a templom négy falát.

Hát miféle métely sorvasztja lelkedet,
vagy a történelem vasa szántott túl mélyre,
mert nem látom derűs, virágos kedvedet,
tán őszöd fordult bele a könyörtelen télbe?

Más búja van a te vénülő szívednek,
nem terem gyümölcsöt az elvetett kalász!
Nincsen folytatása vértanú hitednek,
s így fogás nélkül maradt a jó öreg halász!

Hát tudd meg te halász, én is hal vagyok,
s ölelő hálódat büszkén viselem!
Bár nem vagyok akkora, mint azok a nagyok,
kikre hálóidat nap - mint - nap kiveted!

De hal vagyok, és nekem ez bőségesen elég,
mert úszásom szavaid sodrában rohan,
és szívárvány kíséri, amíg a tengerig elér,
ahol eggyé válik velem örök boldogan.

